Valgret og Skuddag*).

Mel.: Ja, den Gang jeg var Pige.

Lad os nu ikke glemme
for Nutids Krav og Kvindesag:
fra Arilds Tid vi Stemme-
ret har og Valgretsdag!
Ej meget vides om den,
vides om den,
hvert fjerde Aar saa kom den,
— det fandt man da var nok!

I Almanakken Bud fra
de gamle Tider bedst man faar,
der ser man, det er Skuddag
i dette Herrens Aar, —
saa frir vi Kvinder, — hør nu,
Kære, hør nu,
naar Du har Valgret, bør du
altid benytte den.

Men du vil maaske svare
mig overlegent: Kære, — fri?
vi Nutidskvinder bare
vil én Ting: *være* fri.
Dansk Kvindesamfunds Lære,
skønne Lære:
»Vi Kvinder fri vil være«,
den er vort Feltraab nu.

Trods alt, — skal vi ej nyde
vor gamle Ret i Aar igen
og Haand og Hjærte byde
vort Samfunds kære Mænd?
Jo, lad dem faa dem begge,
aa, dem begge,
for Livets Læs vi trække
bedst sammen Haand i Haand!

C. M

En taksigelse.

Da jeg efter midnat d. 24.—25. februar fik ordet ved slutningen av Dansk Kvindesamfunds jubilæumsfest, og på Hustrus og egne vegne vilde takke for al venlighed og elskværdighed mod os som Samfundets »to første mennesker« (lige som Adam og Eva verdens, *sans comparaison du reste*), — da var jeg så træt, at jeg ikke fik udtrykt, hvad jeg vilde. Jeg vilde takket alle dem, som har medvirket til at gøre kvindesagen i Danmark til en stormagt, som Regering og Rigsdag maa tage hensyn til, når grundloven skal ændres. Jeg havde hidtil frygtet, at kvindens politiske valgret vilde blive brugt som byttepenge i et fællesudvalg, når sagen kom så vidt. Efter Konsejlspræsidentens udtalelse ved festen nærer jeg ikke længer denne frygt, — forudsat at Dansk Kvindesamfund fremdeles går fremad under sit ny banner.

Fredrik Bajer.

*) Man havde haft den gode Ide at gemme denne Sang i Knallerter, hvis muntre Skud yderligere forhøjede Stemningen.

Kvindernes Udstilling i Kolding.

D. K.'s Koldingkreds havde i Dagene fra den 13.—16. Februar ladet afholde en landsomfattende »Kvindernes Udstilling« i Højskolehjemmets Lokaler der i Byen.

Kredsformanden, Fru *Helen Clay-Petersen*, fik denne Idé for at skaffe de fornødne Penge til det store D. K.'s Fællesmøde, som jo i den kommende Sommer skal afholdes i Kolding. Og det lykkedes.

»Kvindernes Udstilling« blev en Sukces i alle Retninger, ogsaa i den økonomiske. Da det først i December blev besluttet, at Udstillingen skulde afholdes, tog de forskellige Udvalg fat paa Arrangementet med den største Energi, der fandt sin Belønning i en Mængde Anmeldelser om Deltagelse fra hele Landet og senere i saa stor Tilstrømning til Udstillingen, at man saa sig nødsaget til at forlænge dens Varighed med en Dag ud over de tre planlagte.

Udstillingen, der aabnedes af Præsidenten, Fru Stiftamtmandinde *Bardenfleth* fra Vejle, var arrangeret i Højskolehjemmets store Sal og paa dennes Balkon samt i et tilstødende Værelse, hvor Tombolaen residerede. Det hele gav et særdeles fyldigt Indtryk af, paa hvilket Stade Kvindens Husflid, Haandarbejde og Kunst *har* staaet og staar i Nutiden. Ved et nærmere Eftersyn glædedes man over den ældre Tids omhyggeligt udførte fine Taalmodighedsværk i de forskellige Haandarbejder, af hvilke særlig bør fremhæves hele otte broderede antike Daabskjoler. Men ved det første Overblik